

Slovo života – duben 2019

„Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy“ (Jan 13,14)

Když evangelista Jan vzpomíná na poslední hodiny strávené s Ježíšem před jeho smrtí, staví do popředí mytí nohou. Ve starém Orientu to bylo znamení přijetí hosta, který přišel po prašných cestách, a obvykle jej vykonával otrok. Právě proto v první chvíli učedníci odmítají toto gesto od svého Mistra, dokud jim to nevysvětlí:

„Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy.“

Tímto velmi výmluvným obrazem nám Jan odhaluje celé Ježíšovo poslání: On, Mistr a Pán, vstoupil do lidských dějin, aby se setkal s každým člověkem, aby nám sloužil a dovedl nás k setkání s Otcem. Den za dnem, po celý svůj pozemský život, se Ježíš zbavoval jakéhokoli náznaku své velikosti a nyní se připravuje na to, aby položil život na kříži. A právě v tu chvíli svěruje svým učedníkům jako dědictví slova, která mu nejvíce leží na srdci:

„Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy.“

Je to jasná a prostá výzva. Všichni ji dokážeme pochopit a ihned uskutečňovat, v jakékoli situaci, v jakémkoli společenském a kulturním kontextu. Křesťané, kteří dostávají zjevení Boží lásky skrze život a slova Ježíše, mají vůči druhým „dluh“: mají Ježíše napodobovat a sloužit svým bratřím, aby byli i oni hlasateli lásky. Jako Ježíš: nejprve milovat konkrétně a pak doprovodit skutek slovem naděje a přátelství. A toto svědectví je tím účinnější, čím více obracíme nezištně svoji pozornost k chudým a odmítáme servilní postoje k těm, kteří mají moc a prestiž. I ve složitých, tragických situacích, které se nám vymykají z rukou, je určité něco, co můžeme a musíme udělat, abychom přispěli k „dobrému“: umazat si ruce, nečekat na odměnu, chovat se velkoryse a zodpovědně. Kromě toho po nás Ježíš chce, abychom svědčili o Lásce nejen osobně, v našem životním prostoru, ale také jako společenství, jako Boží lid, jehož základem je vzájemná láska.

„Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy.“

Po těchto slovech Ježíš pokračuje: „Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy. (...) Když to víte, blaze vám, jestliže podle toho jednáte.“ Chiara Lubichová tuto větu z evangelia komentovala takto: „(...) ‚Blaze vám...‘. Vzájemná služba, vzájemná láska, které Ježíš učí svým znepokojivým skutkem, je tedy jedním z Ježíšových blahoslavenství. (...) Jak budeme tedy v tomto měsíci žít toto slovo? Napodobování, které po nás Ježíš žádá, nespočívá v otrockém opakování jeho činů, i když ho musíme mít stále před očima jako zářný a nedostižný příklad. Napodobovat Ježíše znamená chápat, že my křesťané máme smysl, když žijeme „pro“ druhé, když chápeme svůj život jako službu bratřím, když celý svůj život založíme na tomto základě. Tehdy uskutečníme to, co Ježíši nejvíce leží na srdci. Vystihneme ústřední myšlenku evangelia. Budeme skutečně blahoslavení.“